geben, darreichen. वि ausbreiten, ausstrecken; *p.p.* वियत. सम् zusammen-, fest-, anhalten, zügeln lenken, befestigen, aufbinden (*die Haare*), fesseln, hemmen, unterdrücken. *p.p* संयत zusammengehalten u. s. w., gebunden, gefangen, beschränkt, unterdrückt; der sich beherrscht in *o.* an (*Loc.*, *Instr. o.* —°). *Caus.* संयमयति bezwingen. *p.p.* संयमित gezwungen, gefesselt, gesammelt, andächtig.

1. यम *m.* Zügel, Halter, Lenker; Hemmung, Unterdrückung, Selbstbezwingung; grofse Pflicht (*ph.*).

2. यमं, *f.* आ *u.* ई gepaart, verschwistert; *m.* Zwilling (*Du.* Zwillinge); *N. des ersten Mannes* (*f.* यमी *der ersten Frau*), *sowie des Todesgottes. n.* Paar.

यमक doppelt; *n.* Paronomasie (*rh.*).

यमकिंकर *m.* Yama's Diener.

यमज, °जात *u.* °जातक *m. Du.* Zwillinge.

यमदण्ड *m.* Yama's Keule.

यमदूत *m.* Yama's Bote.

यमन, *f.* ई bändigend; *n.* das Bändigen.

यमपुरुष *m.* = यमकिंकर.

यमराजन् Yama zum König habend.

यमराज्य *n.* Yama's Herrschaft.

यमल gepaart, doppelt; *Du.* Zwillinge.

यमलोक *m.* Yama's Welt.

यमवन्त् der sich beherrscht.

यमविषय *m.* Yama's Reich.

यमश्व *m.* Yama's Hund.

यमसदन *n.* Yama's Sitz *o.* Haus.

यमसादन *n. dass.*

यमसू *f.* Zwillinge gebärend.

यमिन् = यमवन्त्.

यमिनी *f.* Zwillinge werfend.

यमिष्ठ (*Superl.*) am besten zügelnd.

यमुना *f. N. eines Flusses* (*mit* यमो *identif.*).

ययाति *m. N. eines alten Stammeshelden.*

यायि laufend, eilend; *m.* यायि Wolke.

ययो *u.* यायु = *vor. Adj.*

यर्हि *Conj.* wann, da, weil (*correl.* तर्हि).

1. यव *m.* Getreide, *bes.* Gerste; *Pl.* Gerstenkörner.

2. यव *m. Pl.* die lichten Monatshälften.

3. यव abwehrend.

यवगोधूमवन्त् mit Gerste u. Weizen besät.

यवन् *m.* = 2. यव.

1. यवन (—°) abwehrend.

2. यवन *m.* ein Grieche *o.* Muhammedaner, *überh.* ein Fremder.

यवनिका *f.* Vorhang (*vgl.* जवनिका).

यवपिष्ट *n.* Gerstenmehl.

यवमन्त् mit Getreide versehen; *m.* Getreidebauer, *n.* -reichtum.

यवमय *Adj.* Gersten-.

यवयावन् abwehrend.

यवयु Getreide wünschend.

यवस *m. n.* Gras, Weide.

यवागू *f.* Reismehlbrühe.

यवाचित mit Getreide beladen.

यवाद् Gerste essend.

यवाशिर् mit Getreide vermengt.

यवासक *m.* die Mannapflanze.

यविष्ठ (*Superl.*) der jüngste (*oft Bein. Agni's als des eben angelegten Feuers*).

यवीयस् (*Compar.*) jünger, geringer; geringst, schlechtest. *m.* jüngerer Bruder; *f.* °यसी jüngere Schwester.

यवीयुध् kampflustig, streitbar.

यव्य *m.* Gersten- *o.* Fruchtvorrat.

यव्या (*Instr. adv.*) in Strömen, in Fülle (*auch Instr. Pl.*).

1. यशस् *n.* Ansehen, Ehre, Würde, Ruhm.

2. यशस् ansehnlich, herrlich, rühmlich. *Compar.* यशस्तर, *Superl.* यशस्तम.

यशस्कर, *f.* ई Ruhm verleihend, rühmlich.

यशस्काम ruhmbegierig.

यशस्कृत् *u.* यशस्तु = यशस्कर.

यशस्यु Gunst suchend.

यशस्वन्त् ruhmvoll, herrlich, glänzend.

यवस्विन् *dass.*, *Superl.* °स्विनतम.

यशोघ्न den Ruhm vernichtend, unrühmlich.

1. यशोदा Ansehen gebend.

2. यशोदा *f. N. der Pflegemutter Kṛshṇa's.*

यशोधन ruhmreich.

यशोधा Ruhm verleihend.

यशोवर्मन् *m. Mannsname.*

यशोहन्, *f.* °घ्नी Ansehen *o.* Ruhm vernichtend.

यशोहर den Ruhm raubend.